

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 10T/30/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125010515
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radovan Greško
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6125010515.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Banskej Bystrici samosudcom JUDr. Radovanom Greškom, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, stíhaného za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Trestného zákona, v Banskej Bystrici na hlavnom pojednávaní dňa 06.10.2025, takto

rozhodol:

A. B., nar. XX.XX.XXXX vo Zvolene, trvale bytom
C., D. B. B.

je vinný, že

v období od mesiaca február 2022 do 06.10.2025 si v obci Hrochoť, okres B. B., a na iných miestach, kde sa zdržiava, riadne a včas neplní vyživovaciu povinnosť voči maloletej dcére E. F., narodenej X.X.XXXX, ktorá povinnosť mu okrem Zákona o rodine v rámci riešenia predbežnej otázky v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima mesačne na nezaopatrené dieťa do 7.2.2025, kedy bol oboznámený s výškou výživného stanovenou súdnym rozhodnutím, vyplýva aj z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Pc/8/2022 zo dňa 15.5.2023, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.7.2023 a vykonateľnosť dňa 23.6.2023, a ktorým bol zviazaný prispievať na jej výchovu a výživu sumou 120 € mesačne vždy do 15-teho dňa v príslušnom mesiaci k rukám matky dieťaťa G. F., narodenej XX.X.XXXX, bytom B. B., čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom vo výške 2 199,34 €, pričom v rozhodnom období nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na príslušnom úrade práve, nepoberal žiadne štátom poskytované dávky,
t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplní, úmyselne, zákonnú povinnosť vyživovať iného a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania – po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona, § 46 Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona pre výkon trestu odňatia slobody obžalovaného zaraduje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušuje výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/33/2024 zo dňa 17.06.2024, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušuje výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/18/2025 zo dňa 29.04.2025, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Banská Bystrica podanej na Okresný súd Banská Bystrica dňa 05.06.2025 pod č. 1Pv 106/25/6601-5, prejednal súd trestnú vec proti obžalovanému A. B., stíhanému za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní dňa 06.10.2025 urobil po prednesení obžaloby prokurátorom (ktorá bola vzhľadom na plynutie času modifikovaná čo do výšky dlhu na výživnom) vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu vo vyššie označenej obžalobe. Keďže na všetky otázky súdu, položené mu, po poučení o neodvolateľnosti prijatého vyhlásenia o vine a v tomto rozsahu aj o nenapadnuteľnosti takéhoto vyhlásenia o vine odvolaním, ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku, podľa ust. § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku odpovedal obžalovaný kladne, po súhlasnom stanovisku prokurátora súd jeho vyhlásenie prijal a rozhodol, že dokazovanie, v rozsahu priznania spáchania skutku sa na hlavnom pojednávaní nevykoná. Súd tak rozhodol z dôvodu, že vyhlásenie obžalovaného o vine bolo v zhode s dokazovaním vykonaným v prípravnom konaní a tiež z dôvodu, že konaním obžalovaného boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Trestného zákona. Súd mal teda za to, že týmto postupom bolo dostatočne preukázané, že skutok úmyselne spáchal obžalovaný spôsobom uvedeným v skutkovej vete obžaloby, v dôsledku čoho bol tento skutok aj správne právne kvalifikovaný a následne súd vykonal dokazovanie iba čo sa týka výroku o treste.

Na tomto mieste súd uvádza, že na hlavnom pojednávaní postupom podľa § 255 ods. 2 Trestného poriadku rozhodol, že toto (hlavné pojednávanie) sa vykoná v neprítomnosti G. F., ktorá je osobou, do ktorej rúk je obžalovaný povinný plniť povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného. K uvedenému je potrebné dodať, že v konaní o trestnom čine zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zákona nezaplatené výživné nie je dlhom zo škody spôsobenej trestným činom alebo nesplnením povinnosti vyplývajúcej zo zákona o rodine, ktorej zavinené porušenie samo o sebe nie je trestným činom. Z toho vyplýva, že osoba, vo vzťahu ku ktorej bolo treba výživné plniť nemá v trestnom konaní postavenie poškodeného (R 55/1993).

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere postupoval súd podľa ust. § 34 ods. 1 až 4, ods. 6 Trestného zákona, pričom vzal do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného a možnosť jeho nápravy.

V súvislosti s rozhodovaním o treste u obžalovaného súd poukazuje na základné pravidlá použité pri ukladaní trestu. Medzi ne v prvom rade patrí ust. § 34 ods. 1 Trestného zákona zakotvujúce účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, ktorým má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu – rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti, potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Ochrana spoločnosti sa teda uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých členov spoločnosti, robí z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (retribúcia). V treste je teda obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, a to tak právne, ako aj etické.

Osobu páchatel'a treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach. V rámci hodnotenia osoby páchatel'a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy.

Zásady proporcionálnosti trestu znamená, že trest musí byť úmerne k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy.

Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j., či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Možnosť nápravy páchatel'a konkretizuje jeho osoba vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatel'a, má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správania pred spáchaním trestného činu a postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uložením trestu poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členov spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

V intenciách vyššie spomenutých základných zásad ukladania trestov súd prihliadol u obžalovaného na jeho osobné pomery, keď zistil, že obžalovaný je slobodný, žije v obci C. a je vedený ako človek na ulici. Žije sám, nemá družku, má jednu dcéru - Kvetoslavu. Čo sa týka sociálneho postavenia je nezamestnaný, nie je evidovaný na úrade práce, predtým rok bol v Čechách. Privyrába si brigádnicu, jeho príjem je do 300 Eur mesačne. Obžalovaný nie je vlastníkom akéhokoľvek majetku vyššej hodnoty typu byt, dom a auto a podobne, pričom zároveň nemá žiadne záväzky typu úver, pôžička, exekúcia a podobne. Obžalovaný zároveň uviedol, že je vo výkone trestu druhý týždeň, vo výkone trestu si do termínu hlavného pojednávania nenahlásil vyživovaciu povinnosť.

Z lustrácie v Sociálnej poisťovni vyplýva, že obžalovaný nie je poberateľom dôchodkového poistenia, nemocenského poistenia, úrazového poistenie ani poistenia v nezamestnanosti.

Z priestupkového registra vyplýva, že obžalovaný bol v minulosti dvadsaťdvakrát priestupkovo postihnutý, a to najmä za priestupky proti majetku, proti občianskemu spolunažívaniu, proti verejnemu poriadku, ako aj na úseku cestnej premávky, za čo mu boli uložené sankcie vo forme pokuty vo výške od 10 Eur do 270 Eur.

Z lustrácie ZVJS vyplýva, že obžalovaný je od 25.09.2025 vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol nariadený vo veci vedenej Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 1T/18/2025.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný má v tomto evidovaných 6 záznamov, a to na podklade rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 2T/85/2011 zo dňa 15.12.2011, kde bol odsúdený ako mladiství za trestný čin krádeže a trestný čin poškodzovania cudzej veci na trest povinnej práce v trvaní 80 hodín, kde následne bol nariadený výkon náhradného trestu odňatia slobody, výkon trestu bol odpustený dňa 02.01.2013 amnestiou s účinkom zahľadania. V druhom prípade bol obžalovaný rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 4T/84/2012 zo dňa 24.08.2012 uznaný vinným zo zločinu lúpeže a prečinu porušovania domovej slobody a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov, kde z tohto trestu bol podmiennečne prepustený rozhodnutím

Okresného súdu Martin spisová značka 23PP/141/2013 s určením skúšobnej doby v trvaní osemnástich mesiacov a s probačným dohľadom v trvaní jedného roka pričom bol osvedčený dňa 25.09.2015. V treťom prípade bol obžalovaný rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/53/2019 zo dňa 16.01.2020 uznaný vinným z prečinu krádeže a prečinu porušovania domovej slobody a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere jedného roka a troch mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní troch rokov do 22.01.2023; vo vzťahu k uvedenému odsúdeniu sa na páchatel'a sa hľadí, akoby nebol odsúdený, pričom odsúdenie bolo zrušené. V ďalšom prípade bol trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/45/2020 uznaný vinným z prečinu krádeže a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní troch rokov do 17.09.2023 s tým, že v uvedenej veci sa osvedčil (dátum neuvedený), uložený trest je súhrnný, trest uložený rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/53/2019 zo dňa 16.01.2020 bol zrušený; na páchatel'a sa hľadí, akoby nebol odsúdený. V piatom prípade bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia, a to trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 4T/33/2024 zo dňa 17.06.2024 a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere štyroch mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, kde tento trest vykonal dňom 12.08.2024. V poslednom, šiestom prípade bol obžalovaný trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/18/2025 zo dňa 29.04.2025 uznaný vinným z prečinu krádeže a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Čo sa týka zavinenia súd má za to, že obžalovaný nepochybne úmyselným protiprávnym konaním v súlade s ust. § 15 písm. a) Tr. zákonom, t. j. v priamom úmysle, naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Trestného zákona, a to ako po objektívnej, tak i po subjektívnej stránke, pretože ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi jeho protiprávnym konaním a úmyselným zavinením podľa § 15 písm. a) Tr. zákona, na strane jednej a následkom vzniknutým na záujme chránenom zákonom súd nemal žiadne pochybnosti. Obžalovaný zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu naplnil úmyselným protiprávnym konaním nielen po stránke formálnej, ale aj po stránke materiálnej, súhrnom všetkých preukázaných okolností a skutočností, s tým, že vedel o svojej povinnosti vyživovať iného a aj napriek tomu si túto svoju povinnosť neplnil, čím porušil zákonom chránený nárok na výživu.

Vyhodnotiac všetky vyššie uvedené skutočnosti potom súd rozhodol obžalovanému priznať jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, že sa ku skutku priznal a svoj čin úprimne oľutoval. Pokiaľ ide o príťažujúce okolnosti, súd vzhliadol jednu príťažujúcu, a to podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, kedy obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený.

Obžalovaný bol uznaný vinným z trestného činu, a to zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Trestného zákona (závažnejším spôsobom konania – po dlhší čas), kde zákon umožňuje súdu ukladať trest odňatia slobody v rozmedzí od 1 roka do 5 rokov.

Zároveň, vzhľadom na naplnenie predpokladov podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, kedy súd na hlavnom pojednávaní odsudzoval obžalovaného za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok (resp. trestný rozkaz) vo veci Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 4T/33/2024 zo dňa 17.06.2024, právoplatný dňa 17.06.2024, kde bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona (kde Trestný zákon umožňoval súdu v uvedenej trestnej veci ukladať trest odňatia slobody v rozmedzí 6 mesiacov až 3 roky), a vo veci Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 1T/18/2025 zo dňa 29.04.2025, právoplatný dňa 17.06.2025, kde bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. (kde Trestný zákon umožňoval súdu v uvedenej trestnej veci ukladať trest odňatia slobody až na 2 roky), súd obžalovanému ukladal súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu v súlade s vyššie uvedeným. Pokiaľ ide o ukládanie súhrnného trestu k tomu súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Tdo/54/2011 zo dňa 29.11.2011 publikované v zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov č. 1/2013 podľa ktorého, „Trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. je dokonaný naplnením jeho zákonných znakov, t. j. okamihom, keď páchatel najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať

iného (§ 207 ods. 1 Tr. zák.) alebo sa úmyselne vyhýba plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrovať iného (§ 207 ods. 2 Tr. zák.). Okamihom spáchania trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 písm. c/ Tr. zák. v nasledujúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch od predchádzajúceho odsúdenia alebo prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je okamih jeho dokonania a nie až okamih jeho dokončenia.“ Teda okamihom dokonania trestného činu je keď páchatel', podľa aktuálne platnej právnej úpravy (čo do ustanovenia § 207 Trestného zákona) najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplní, úmyselne alebo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného, kedy uvedené v prejednávanej veci bolo naplnené už v roku 2022, keďže obžalovaný sa mal dopúšťať skutku (neplnenia zákonnej povinnosti vyživovať iného) kladenému mu za vinu nepretržite od mesiaca február 2022 do dňa hlavného pojednávania. Pokiaľ ide o odsúdenia obžalovaného, či už trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/33/2024 zo dňa 17.06.2024 alebo trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/18/2025 zo dňa 29.04.2025 v oboch prípadoch ide o odsudzujúce rozhodnutia za iné trestné činy obžalovaného, pričom však súd v tejto trestnej veci odsudzoval obžalovaného za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok (resp. trestný rozkaz) za iný jeho trestný čin (v trestných veciach vedených Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 4T/33/2024 a pod sp. zn. 1T/18/2025), a preto boli splnené podmienky na ukladanie súhrnného trestu.

Preto i prihliadnutím na rozhodujúce skutočnosti, t. j. na základné zásady ukladania sankcií, na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy ako i na jeho správanie po spáchaní trestného činu súd dospel k presvedčeniu, že na nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti je primeraným súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnástich) mesiacov. Pre výkon trestu odňatia slobody súd zaradil obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody.

V ďalšom s poukazom na ustanovenie § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/33/2024 zo dňa 17.06.2024, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad ako aj zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/18/2025 zo dňa 29.04.2025, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Je potrebné v neposlednom rade dodať, že výrok o náhrade škody z trestného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/18/2025 zo dňa 29.04.2025, ktorým bol A. B. zaviazaný povinnosťou nahradiť poškodenému H. I. B. F. J. K. B. L. B. – M. I., H. H. E. N. O. XX B., B. B., P.: XX XXX XXX škodu vo výške 2 211,54 Eur, ostal týmto rozhodnutím nedotknutý.

Na základe uvedených skutočností a zisteného skutkového stavu samosudca rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Banská Bystrica na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Trestného poriadku).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku) a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku)

- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1 Trestného poriadku). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Trestného poriadku)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku), (§ 45 ods. 1 Trestného poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.